Dosarul nr.1-8/2024; 1-24004793-51-1-10012024

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

05 martie 2025 mun.Ungheni

Judecătoria Ungheni,

Instanţa compusă din:

Preşedintele ședinței, Judecător Anatolie RUSU
Grefier Maria VOVC

Cu participarea:

Acuzatorului de stat, procurorul Maxim CIUGUREANU
Apărătorului inculpatului, avocatul Mihail RĂILEANU
În prezența:
Părții vătămate Aliona DRAGAN
În lipsa:
Inculpatului Leonid BUGA

a examinat în şedinţă publică, în limba de stat, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui:

Leonid BUGA, născut la *****, domiciliat în *****, IDNP: *****, studii medii incomplete, nesupus militar, neangajat în câmpul muncii, cetățean al Republicii Moldova, anterior condamnat: - prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 18.05.2002 în baza art.119 alin.(3) Cod penal la o pedeapsă de 5 ani privațiune de libertate cu suspendarea condiționată pe un termen de probă de 2 ani; - prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 04.12.2003 în baza art.186 alin.(2) Cod penal la o pedeapsă sub formă de 4 ani închisoare, cu aplicarea art.85 Cod penal fiind stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 5 ani 3 luni; - prin sentința Judecătoriei Strășeni din 07.10.2005 în baza art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal la o pedeapsă sub formă de 4 ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis; - prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 04.04.2006 în baza art.319 alin.(3) Cod penal la o pedeapsă sub formă de 1 an 6 luni închisoare și cu aplicarea art 85 Cod penal fiind stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani 5 luni; - prin sentința Judecătoriei Hîncești din 19.01.2012 în baza art.323 alin.(1) Cod penal la o pedepsă sub formă de 2 ani 3 luni închisoare; - prin sentința Judecătoriei Hîncești din 05.01.2015 în baza art.187 alin.(2) lit.e) și f) Cod penal cu stabilirea la o pedepsă sub formă de 6 ani închisoare și cu aplicarea amenzii în mărime de 500 u.c.; - prin sentința Judecătoriei Nisporeni din 25.06.2015 a fost încetat procesul penal pe art.190 alin.(1) Cod penal, pe motiv că părțile s-au împăcat. Condamnat: - pe art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal la o pedeapsă de 2 ani și 8 luni închisoare; - pe art.188 alin.(2) lit.e) și f) Cod penal la o pedeapsă de 6 ani și 8 luni închisoare. În baza art.84 alin.(1) Cod penal a fost stabilită pedeapsa de 9 ani și 4 luni închisoare. În baza art.84 alin.(4) Cod penal a fost stabilită pedeapsa definitivă de 10 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, *de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art.186 alin.(1) Cod penal*.

Date cu referire la cauza penală şi examinarea acesteia:

Urmărirea penală a fost pornită la 25.08.2023 în temeiul art.186 alin.(2) lit.c) și d) Cod penal;

Cauza penală a parvenit în instanţă la data de 10.01.2024. Prin ordonanța din 22.01.2025 a fost modificată acuzarea, fiind înaintată învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(1) Cod penal. Cauza penală a fost judecată în procedură generală, în perioada din 11.01.2024 până la 05.03.2025, cu respectarea procedurii de citare legală;

Acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura raionului Ungheni, Maxim Ciugureanu, în dezbateri judiciare, a pledat pentru recunoaşterea inculpatului, **Leonid BUGA,** vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art.186 alin.(1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Totodată, a solicitat aplicarea măsurii preventive sub formă de arestul preventiv; restituirea corpului delict părții vătămate;

Apărătorul inculpatului, avocatul Mihail Răileanu, în dezbateri judiciare, a pledat pentru aplicarea unei pedepse neprivative de libertate.

Urmare a examinării cauzei penale şi a probatoriului administrat de părţi, cercetat în şedinţa de judecată, instanţa de judecată

constată:

Situaţia de fapt reţinută de instanţă

1. **Leonid BUGA** în noaptea de 20.08.2023 spre 21.08.2023, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, aflându-se în domiciliul cet.Dragan Aliona din *****, profitând de faptul că aceasta și copiii dormeau, a sustras din holul casei un telefon mobil de model "Samsung S23" la prețul de 23 999 lei, un telefon mobil de model ”Samsung A53” la prețul de 4000 lei și o pereche de adidași de model ”New Balance” la prețul de 1800 lei, după care a părăsit locul comiterii infracțiunii, astfel cauzându-i părții vătămate, Dragan Aliona, o daună materială în sumă totală de 29 799 lei.
2. Inculpatul, **Leonid BUGA,** în ședințele de judecată nu s-a prezentat, deși a fost citat legal. Astfel, se reține că prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 21.11.2024 în privința lui **Leonid BUGA** s-a dispus anunțarea în căutare. Potrivit informației parvenite de la IP Ungheni, la data de 26.12.2024 a fost pornit dosar de căutare nr.2024360421.
3. În acest sens, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, este obligatorie pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare apel. Instanțele trebuie așadar să facă tot posibilul în modul rezonabil pentru a cita părțile și urmează să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă. Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, însă inculpatul nu s-a prezentat în instanța de judecată. Astfel, considerând că procedura de citare legală a fost respectată, instanța a dispus desfășurarea ședinței de judecată în lipsa inculpatului. Mai mult ca atât, părțile, au obligația de a se interesa de soarta procesului în situația în care ele au fost înștiințate despre inițierea și desfășurarea acestuia pentru a-și proteja drepturile sale.
4. În aces sens, instanța reține că potrivit prevederilor art.321 alin.(2) pct.1) Cod procedură penală, *judecarea cauzei în lipsa inculpatului poate avea loc în cazul când inculpatul se ascunde de la prezentarea în instanţă.*
5. Vina inculpatului, **Leonid BUGA**, în săvârşirea infracţiunii imputate este dovedită de declarațiile părții vătămate, Aliona Dragan, care în ședința de judecată a declarat că un sătean de la ea din sat i-a făcut cunoștință cu Buga Leonid, pe care l-a primit să locuiască la ea.

Ultimul a locuit la ea până la o lună. Pretenții față de Buga Leonid nu are. Nu ține minte când anume a avut loc incidentul, dar era anul 2023. Dormea cu copiii în casă. S-a trezit noaptea și a văzut că Buga Leonid nu era în pat. Când a revenit de la baie, la fiul ei era lumina aprinsă și l-a întrebat unde este Leonid. Fiul a comunicat că a auzit poarta și că probabil s-a dus la benzinărie după țigări. Atunci a depistat că telefoanele nu erau. A luat telefonul copilului și l-a sunat, însă nu a răspuns la telefon. A constatat că nici încălțămintea nu este. L-au căutat toată noaptea, însă nu l-au găsit. Buga Leonid când a fost găsit, mama lui a venit la Pîrlița și a spus că îi întoarce totul numai să retragă cererea. Îl iartă pe Buga Leonid și nu dorește să fie pedepsit.

6. Probele enunțate dovedesc vinovăția lui **Leonid BUGA** în comiterea infracțiunii prevăzute la art.186 alin.(1) Cod penal, fiind în concordanță cu alte probe cercetate în ședința de judecată și anume:
   - **datele de fapt constatate prin examinarea conținutului procesului-verbal de cercetare la fața locului din 23.08.2023,** potrivit căruia a fost examinat nemijlocit locul comiterii infracțiunii de sustragere și anume casa de locuit din *****, ce aparține părții vătămate, Dragan Aliona (f.d.17-18);
   - **datele de fapt constatate prin examinarea conținutului procesului-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 28.09.2023,** potrivit căruia Buga Leonid indică nemijlocit locul de unde a sustras bunurile menționate (f.d.36-40);
   - **datele de fapt constatate prin examinarea conținutului procesului-verbal de** de ridicare și examinare din 28.09.2023, potrivit căruia de la Buga Leonid a fost ridicată o pereche de adidași sport de nuanță albă cu șireturi de nuanță neagră cu inscripția ”B” (f.d.62-63).

Încadrarea juridică a faptelor reţinute de instanţă în sarcina inculpatului

7. În conformitate cu prevederile art.100 alin.(4) Cod de procedură penală*, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile Codului penal, prin procedee probatorii respective.*
8. Potrivit prevederilor art.101 alin.(1) şi (2) Cod de procedură penală**,** *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.*
9. În conformitate cu prevederile art.384 alin.(4) Cod de procedură penală*, instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.*
10. Potrivit art.389 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală*, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată. Sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declaraţiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale şi citite în instanţa de judecată în absenţa lor.*
11. Conform art.93 Cod procedură penală, *probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea faptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei.*

12. Prin prisma tuturor probelor administrate și examinate în ședința de judecată, instanța menționează că starea de fapt probată atât în faza urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești prin încriminarea inculpatului, **Leonid BUGA**, a faptei imputate s-a confirmat în totalitate. Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictualității.
13. Instanța de judecată consideră că, probele cercetate în cadrul examinării cauzei confirmă circumstanțele de fapt, fiind suficiente pentru a dovedi incontestabil că fapta există, aceasta constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat.
14. Instanţa reiterează că jurisprudenţa CEDO a statuat în cauza "Prince Hans Adam II de Liechtteinstein vs. Allemagne din 17.01.2001" că statele semnatare şi-au asumat obligaţii de natură să asigure că drepturile garantate de Convenţie să fie concrete şi efective, nu teoretice şi iluzorii, iar cele cuprinse în art. 6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligaţie de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare şi a mijloacelor necesare realizării acestei obligaţii.
15. La adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct.1-4 Cod de procedură penală, *instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.*
16. În conformitate cu art.51 alin.(1) Cod penal, *temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.*
17. În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art.52 Cod penal, *se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod*.
18. Potrivit art.113 Codul penal, *se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.*
19. Referitor la art.186 Cod penal, instanța de judecată reține că prin sustragere se înțelege luarea ilegală și gratuită a bunurilor mobile din posesia altuia, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, săvârșită în scop de cupiditate.
20. Analizând infracţiunea prevăzută de art.186 alin.(1) Cod penal, instanța reține că obiectul juridic comun, îl constituie relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, la caz, asupra bunurilor Alionei Dragan.
21. Obiectul material reprezintă bunurile care au existență materială, care sunt create prin munca omului și care dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor. Prin urmare, obiectul material în cauza examinată îl formează un telefon mobil de model "Samsung S23" la prețul de 23 999 lei, un telefon mobil de model "Samsung A53" la prețul de 4000 lei și o pereche de adidași de model "New Balance" la prețul de 1800 lei, o daună materială în sumă totală de 29 799 lei.

22. Latura obiectivă a infracțiunii se exprimă prin: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea lui **Leonid BUGA** de luare ilegală și gratuită; 2) urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv estimat în sumă totală de 29 799 lei; 3) legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.
23. Sub aspectul laturii obiective fapta comisă a constat în luarea ilegală și gratuită a bunurilor ce constituite obiectul material al infracțiunii analizate supra, faptă ce a fost comisă prin sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, fapta fiind în legătură cauzală cu urmările prejudiciabile.
24. Specificul infracțiunii de furt, prevăzute la art.186 Cod penal, este realizarea faptei în lipsa martorilor oculari, fie în prezența unor circumstanțe în care persoanele prezente la fața locului nu conștientizează acțiunea de sustragere sau nu au posibilitatea de a o conștientiza, fapt de care profită făptuitorul, fiind necesară și condiția subiective ce vizează convingerea făptuitorului că cele săvârșite rămân neobservate, că acționează pe ascuns, pe furiș.
25. Latura subiectivă se caracterizează prin intenție directă, adică inculpatul, **Leonid BUGA**, își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările lor prejudiciabile și a dorit în mod conștient survenirea acestora, fiind prezent scopul special de cupiditate.
26. Infracțiunea comisă de **Leonid BUGA** este o infracțiune materială, care s-a consumat odată cu obținerea de către inculpat a posibilității reale de a se folosi de bunurile sustrase.
27. Subiectul infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(1) Cod penal, în conformitate cu prevederile art.21 alin.(2) Cod penal, este persoana fizică care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani, condiție întrunită în speță, or **Leonid BUGA** este persoană fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 14 ani.
28. În cadrul şedinţei de judecată vina inculpatului în comiterea infracțiunii privind sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane a fost dovedită pe deplin prin declarațiile părții vătămate, Aliona Dragan, cât şi prin probele pertinente, concludente, apreciate din punct de vedere al coroborării lor, cercetate în cadrul şedinţei de judecată: - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 23.08.2023, potrivit căruia a fost examinat nemijlocit locul comiterii infracțiunii de sustragere și anume casa de locuit din *****, ce aparține părții vătămate, Dragan Aliona; - procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 28.09.2023, potrivit căruia Buga Leonid indică nemijlocit locul de unde a sustras bunurile menționate; - procesul-verbal de de ridicare și examinare din 28.09.2023, potrivit căruia de la Buga Leonid a fost ridicată o pereche de adidași sport de nuanță albă cu șireturi de nuanță neagră cu inscripția ”B”.
29. Astfel, partea vătămată, Doina Adrian, în ședința de judecată a declarat că l-a primit pe Buga Leonid să locuiască la ea. În ziua cu pricina dormea cu copiii în casă. S-a trezit noaptea și a văzut că Buga Leonid nu era în pat. Când a revenit de la baie, la fiul ei era lumina aprinsă și l-a întrebat unde este Leonid. Fiul a comunicat că a auzit poarta. Atunci a depistat că telefoanele nu erau. A constatat că nici încălțămintea nu este. Mama lui Buga Leonid i-a spus că îi întoarce totul numai să retragă cererea.
30. Probele cercetate sunt pertinente, concludente și veridice, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că **Leonid BUGA** în noaptea de 20.08.2023 spre 21.08.2023, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, aflându-se în domiciliul cet.Dragan Aliona din *****, profitând de faptul că aceasta și copiii dormeau, a sustras din holul casei un telefon mobil de model "Samsung S23" la prețul de 23 999 lei, un telefon mobil de model ”Samsung A53” la prețul

de 4000 lei și o pereche de adidași de model ”New Balance” la prețul de 1800 lei, după care a părăsit locul comiterii infracțiunii, astfel cauzându-i părții vătămate, Dragan Aliona, o daună materială în sumă totală de 29 799 lei. Acțiunile inculpatului, care au fost îndreptate spre sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, sunt confirmate prin declarațiile părții vătămate, date sub jurământ, fiind avertizată de răspundere penală pentru declarații false, iar temei de a nu crede acestor declarații instanța de judecată nu are. Mai mult ca atât, declarațiile acesteia sunt confirmate prin probelele materiale. La fel, în cadrul ședințelor s-a stabilit cu certitudine că, inculpatul a acționat cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al faptei sale.

31. Apreciind probele expuse din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării, conform propriei convingeri, formate în rezultatul examinării cauzei, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată consideră că vinovăția lui **Leonid BUGA** a fost dovedită pe deplin, iar acțiunile lui corect au fost calificate de către acuzatorul de stat potrivit art.186 alin.(1) Cod penal, *furt,* adică *sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane.*

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului

32. Instanţa de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993, 14307/88.” CEDO a statuat că ” (…) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală. În acest sens, instanța reiterează şi prevederile art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie şi faptul că hotărârea pronunţată într-o cauză urmează a fi motivată. Astfel, în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei, Highins contra Franţei 1998, în cauza Helle contra Finlandei 1997 şi Boldea contra României 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenţie obligă instanţele să-şi motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligaţii poate varia în funcţie de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în faţa instanţei, precum şi diferenţele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispoziţiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie. De asemenea CEDO a arătat că obligaţia instanţei de a motiva hotărârea pronunţată, este aceea de a demonstra părţilor că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanţei obligaţia de a examina efectiv mijloacele, argumentele şi ofertele de probă ale părţilor (cauza Perez împotriva Franţei și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).
33. Instanţa la individualizarea, stabilirea categoriei şi termenului pedepsei ţine cont de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal şi anume de gravitatea infracţiunilor săvârşite, de motivul acestora, de personalitatea celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia precum şi scopul pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului.
34. La fel, consemnăm că conform prevederilor art.61 alin.(1) Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor*, iar potrivit alin.(2) al aceleiaşi dispoziţii legale, *pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşrii de noi infracţiuni atât din partea*

condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

35. Conform art.75 alin (1) Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia*, iar potrivit alin.(2), *în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul*. *O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată*.
36. Urmează a fi notat că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârşirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale.
37. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.
38. Astfel, urmează a fi relevat că la individualizarea pedepsei se va ţine cont de prevederile art.75 Cod penal, din dispoziţiile cărora se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată. De altfel, pedeapsa penală este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanţei obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii Generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei, însă, constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanţa accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.
39. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Cuantumul pedepsei, în afară

de gravitatea infracţiunii săvârsite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracţiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

40. La caz, componența de infracțiune prevăzută de art.186 alin.(1) Cod penal, prevede pedeapsa cu *amendă în mărime până la 650 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani*.
41. În această ordine de idei, instanţa de judecată conchide că infracţiunia comisă de către **Leonid BUGA** face parte din categoria infracţiunilor uşoare, fiind comisă cu intenţie directă de persoana vinovată.
42. Hotărârea Plenului CSJ a RM din 11.11.2013, nr.8 cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, precizează că instanţele de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, motivul şi scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul şi mărimea daunei prejudiciabile, circumstanţele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvîrşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.
43. Astfel, instanța menţionează, că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale. De asemenea, urmează a se consemna că, la individualizarea pedepsei în privinţa inculpatului, trebuie avut în vedere faptul că infracţiunea săvârşită de către aceasta este uşoară. În acest punct de analiză, instanța ţine să mai specifice că, raţionamentul care poate condiţiona aplicarea pedepsei penale, are la origine persoana inculpatului şi comportamentul acestuia până la săvârşirea infracţiunii, atitudinea şi modul de manifestare a acestora în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei faţă de infracţiune, cum vinovatul îşi apreciază faptele social periculoase, conduita bună; stăruinţa depusă pentru a înlătura rezultatul infracţiunilor sau pentru a repara paguba pricinuită şi comportarea sinceră în cursul procesului.
44. Prin urmare, modalitatea de executare a pedepsei este în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului ce vine să prevină antrenarea viitoare în activități de același gen, raportat la fapta comisă, gradul de pericol social al acesteia, conduita bună a inculpatului anterior și pe parcursul cercetărilor.
45. Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală a lui **Leonid BUGA** conform art.76 Cod penal, nu au fost stabilite.

46. Circumstanța ce agravează răspunderea penală a lui **Leonid BUGA** în baza art.77 Cod penal la examinarea cauzei și la stabilirea pedepsei inculpatului au fost stabilite și anume săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.
47. La stabilirea măsurii de pedeapsă inculpatului, instanţa va lua în consideraţie caracterul şi gradul pericolului social al infracţiunii săvârşite, personalitatea inculpatului.
48. Astfel, examinând personalitatea inculpatului, s-a stabilit că **Leonid BUGA** anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 18.05.2002 în baza art.119 alin.(3) Cod penal la o pedeapsă de 5 ani privațiune de libertate cu suspendarea condiționată pe un termen de probă de 2 ani; - prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 04.12.2003 în baza art.186 alin.(2) Cod penal la o pedeapsă sub formă de 4 ani închisoare, cu aplicarea art.85 Cod penal fiind stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 5 ani 3 luni; - prin sentința Judecătoriei Strășeni din 07.10.2005 în baza art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal la o pedeapsă sub formă de 4 ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis; - prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 04.04.2006 în baza art.319 alin.(3) Cod penal la o pedeapsă sub formă de 1 an 6 luni închisoare și cu aplicarea art 85 Cod penal fiind stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani 5 luni; - prin sentința Judecătoriei Hîncești din 19.01.2012 în baza art.323 alin.(1) Cod penal la o pedepsă sub formă de 2 ani 3 luni închisoare; - prin sentința Judecătoriei Hîncești din 05.01.2015 în baza art.187 alin.(2) lit.e) și f) Cod penal cu stabilirea la o pedepsă sub formă de 6 ani închisoare și cu aplicarea amenzii în mărime de 500 u.c.; - prin sentința Judecătoriei Nisporeni din 25.06.2015 a fost încetat procesul penal pe art.190 alin.(1) Cod penal, pe motiv că părțile s-au împăcat. Condamnat: - pe art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal la o pedeapsă de 2 ani și 8 luni închisoare; - pe art.188 alin.(2) lit.e) și f) Cod penal la o pedeapsă de 6 ani și 8 luni închisoare. În baza art.84 alin.(1) Cod penal a fost stabilită pedeapsa de 9 ani și 4 luni închisoare. În baza art.84 alin.(4) Cod penal a fost stabilită pedeapsa definitivă de 10 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.
49. Instanța concluzionează că **Leonid BUGA,** fiind tras de nenumărate ori la răspundere penală, nu a îndreptăţit încrederea ce i s-a acordat, nu a făcut concluziile necesare și nu a mers pe calea corijării, continuând activitatea criminală.
50. De asemenea, se reține că **Leonid BUGA** nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru.
51. În ceea ce priveşte modalitatea de executare a pedepsei, instanța de judecată călăuzindu-se de gradul prejudiciabil al infracțiunii, de necesitatea de apărare împotriva comiterii a astfel de infracțiuni, reținând că aplicarea pedepsei trebuie să contribuie la corectarea inculpatului, să-l rețină de la comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea, că săvârşirea infracțiunii nu reprezentă un incident în viața inculpatului, consideră că, corectarea şi reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare. De asemenea, instanța la stabilirea pedepsei va lua în considerație amploarea fenomenului de furt şi eforturile depuse de autorităţile statului în vederea contracarării acestuia. Instanţa manifestă încrederea că inculpatul va face concluziile necesare şi nu va mai comite noi infracţiuni.
52. Reieşind din cele expuse mai sus, din circumstanţele cazului, ţinând cont de scopul pedepsei penale, instanţa conchide că corectarea şi reeducarea inculpatului, **Leonid BUGA,** se va realiza prin stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare. Instanța relevă că această pedeapsă este echitabilă, or ea va impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui

proporțional cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficient pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului, întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

53. Astfel, în speță, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, care a comis anterior infracțiuni, instanța de judecată consideră că pentru realizarea actului de justiție este necesară stabilirea inculpatului a unei pedepse sub formă de închisoare.
54. Stabilind pedeapsa sub formă de închisoare, instanța de judecată va determina și tipul penitenciarului în care urmează a fi executată pedeapsa. Astfel, pornind de la tipul infracțiunii săvârșite, pedeapsa sub formă de închisoare urmează a fi executată în penitenciar de tip deschis, or potrivit art.72 alin.(2) Cod penal *în penitenciare de tip deschis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni săvîrşite din imprudenţă şi pentru infracţiuni uşoare săvârşite cu intenţie.*
55. Instanța de judecată evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea penală, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate. Mai mult, pedeapsa nu constituie un mijloc de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.
56. Instanța consideră inoportună aplicarea unei pedepse sub formă de amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității, deoarece pedepsele care i-au fost aplicate anterior inculpatului nu și-au produs efectul, iar ultimul nu a făcut concluziile necesare și nu a mers pe calea corijării, continuând activitatea criminală.
57. Aceste circumstanțe denotă starea de conflict în care se află inculpatul cu normele de coabitare unanim recunoscute într-o societate democratică, corespunzător instanța consideră că doar izolarea de societate va reprezenta un remediu echitabil corecției.
58. Astfel, reieşind din circumstanţele cazului, ţinând cont de scopul pedepsei penale, și anume, prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane, instanţa de judecată va stabili inculpatului pedeapsa cu închisoare, deoarece pedepsele fixate anterior nu şi-au atins scopul, fiind imposibilă corectarea şi reeducarea lui fără izolarea de societate.
59. În sensul enunțat, alegațiile apărătorului privind necesitatea stabilirii în privința inculpatului a unei pedepse neprivative de libertate, se consideră inaplicabilă, or pedeapsa mai blândă nu va atinge scopul de corecție prevăzute de art.61 Cod penal, în condițiile în care pedeapsele anterioare nu au avut efect, acesta săvârșind o infracțiune similară.
60. Raportând cele constatate în ședința de judecată la dispozițiile art.90 Cod penal, constată imposibilitatea aplicării în cazul dat a prezentei norme din următoarele considerente. Astfel, inculpatul a comis în mod repetat infracțiuni cu intenție, iar faptul respectiv indică prezența unei stări de conflict în care se află inculptul în raport cu normele sociale, și implicit imposibilitatea corectării acestuia printr-o condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, impunându-se o pedeapsă mai aspră din partea statului pentru a realiza scopurile prevăzute de art.61 Cod penal.
61. În aceeași ordine de idei săvârșirea unei noi infracțiuni de către inculpat denotă faptul că acesta nu a utilizat cu bună credință șansa acordată de instanța de judecată și anume șansa de a fi la libertate, iar inculpatul nu a îndreptățit încrederea ce i s-a acordat. Prin urmare, ţinând cont de scopul legii penale, de persoana celui vinovat, instanţa de judecată consideră că corectarea inculpatului nu este posibilă fără privarea de libertate şi va aplica inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, ori corectarea şi reeducarea condamnatului constă în extirparea mobilurilor negative din conştiinţa lor, mobiluri care au determinat săvârşirea infracţiunii. Cu atât mai mult, scopul pedepsei penale nu este numai cel de corectare a

făptuitorului, ci și acel de prevenire a continuării activității criminale care în cazul lui nu a fost realizat, el săvârșind noi infracțiuni.

Măsura preventivă

62. În conformitate cu prevederile art.395 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală**,** *în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.*
63. Având în vedere schimbarea practicii judiciare ce ţine de aplicarea măsurii arestului preventiv în cazul pronunţării unei sentinţe nedefinitive şi neexecutorii de condamnare la închisoare, instanţa va aplica inculpatului până la devenirea definitivă a sentinței măsura preventivă, obligarea de a nu părăsi țara.

Corpurile delicte

64. Potrivit art.162 alin.(1) Cod de procedură penală, *în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte*.
65. Se reține că prin ordonanța din 28.09.2023 (f.d.78), a fost recunoscut în calitate de corp delict o pereche de adidași sport de nuanță albă cu șireturi de nuanță neagră și inscripția ,,B,,, care au fost transmiși în camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Ungheni prin ordonanța din 25.10.2023 (f.d.79).
66. Instanţa de judecată consideră necesar de a restitui corpul delict susmenționat părții vătămate după intrarea sentinței în vigoare.
67. *Analizând materialele din dosar, argumentele pronunţate în şedinţa de judecată, elucidând şi constatând starea de lucru descrisă mai sus, călăuzindu-se de prevederile art.384-385, 392-395 Cod de procedură penală, instanţa de judecată*

hotărăște:

Leonid BUGA se recunoaşte vinovat în comiterea infracţiunii prevăzute de art.186 alin.(1) Cod penal şi i se aplică o pedeapsă sub formă de 1 (unu) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

Termenul executării pedepsei sub formă de închisoare urmează a fi calculat din data reţinerii lui **Leonid BUGA**, după devenirea definitivă a sentinţei.

Până la devenirea definitivă a sentinţei se aplică în privinţa lui **Leonid BUGA** măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara.

Corpul delict, o pereche de adidași sport de nuanță albă cu șireturi de nuanță neagră și inscripția ,,B,, , de restituit părții vătămate, Aliona Dragan, după intrarea sentinței în vigoare.

Sentinţa cu drept de atac la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

Preşedintele şedinței,
Judecătorul **Anatolie RUSU**